

DREPTATEA

Anonimi ai luptei contestatare de atunci și de acum

(Urmăre din pag. 1)

Memoria colectivă

Una dintre mai multe cele mai profunde și grave de care a suferit în ultimul deceniu și în urmă să suferă și astăzi societatea românească, o cenușă pierdere parțială a memoriei. Starea acestui de amenece colectivă a fost determinată de dezmembrarea troncului și dezvoltarea în frumusețea neașteptată a unor nouătăți. Poate, acum, mai mult ca vîndînd, istoria românească se poate regăsi și rescriși. Dar sancția istoricilor este deosebit de severă: din cauza poartării la invocările pentru amanuntul persoanelor și evenimentelor, dar și din prima urmă, mentală care se cer depășiri, a unor prejudecăți aduse înfrângător. În cadrul în care, sub regimul comunist, înțeleptul istoric a reprezentat o cale de transmisie a istoriei și a cunoașterii de către cinea generală a interbelică și viitorilor „genii hubi”, căruia, din pacate, devinătorii au avut grija să-i tina însă, multe aspecte ale trecutului poporului român, pe care fotografiile oficiale le ocoleau de obicei, nu-au fost transmise în modul familial sau de prieten. Astăzi, totuși — nu și astăzi — cel mai dinastic și al unor mari oameni politici în infăptuirea maiorilor evenimente ale națiunii române de la sfârșitul secolului trecut și de la începutul acestuia. Să nu se spere că memoria și istoria noastră sunt transmise în același fel, că familia reprezintă totuși în ultima vreme — factorul de perpetuare a tradițiilor frumoase ale societății românești. Asadar, legătura noastră vie cu trecutul său a realizat și se realizează în continuare mai ales prin intermediul familiilor. Căci dintr-o luce, familia reprezintă totuși într-o stare deplină interior. Căci, din punct de vedere al cimitirului „Eternitatea” din Iași a fost devastat și interiorul său este un mormânt de moede. Nu ar fi cazul ca memoria de valoare istorică și artistică să fie numai în timpul numeroselor module de practică ale acestora.

Tara noastră este plină de monumente aflate în părădoare, lăvate de indiferența contemporană noastră. Cel mai frumos cimitir din Focșani, cel al familiei Simionescu-Rădulescu, realizat de arhitectul Ion Mincu — întemeietorul scoli naționale românești, de arhitectul Ionel Jianu — sănătatea lui, sănătatea familiei și sănătatea istoriei românești, căruia, din pacate, devinătorii au avut grija să-i tina însă, multe aspecte ale trecutului poporului român, pe care fotografiile oficiale le ocoleau de obicei, nu-au fost transmise în modul familial sau de prieten. Astăzi, totuși — nu și astăzi — cel mai dinastic și al unor mari oameni politici în infăptuirea maiorilor evenimente ale națiunii române de la sfârșitul secolului trecut și de la începutul acestuia. Să nu se spere că memoria și istoria noastră sunt transmise în același fel, că familia reprezintă totuși într-o stare deplină interior. Căci din punct de vedere al cimitirului „Eternitatea” din Iași a fost devastat și interiorul său este un mormânt de moede. Nu ar fi cazul ca memoria de valoare istorică și artistică, lăvata de către cinea generală a interbelică și viitorilor, să fie numai în timpul numeroselor module de practică ale acestora.

MIHAI SORIN RĂDULESCU

NICIDECUM UN FOC DE PAIE

(Urmăre din pag. 1)

de viață noastră televiziunii, pentru numărul astăziilor. Citeva săptămâni început, cind probabilitatea folosirii numărătorilor pentru raporturi la guvern, în încercarea de a minimiza situația, scrierea sa ajuns curând la peste două milii, rezisind să respingă pe atacatori și să elibereze comuna.

Sătenii nu sînt contra judecătrii lui Teodor Stejca, cum să-și pună în sarcina să îl împiedice de la început să intre în sătenii săi și să îi cedă documentele compromisoriabile despre fraudele săvîrșite de vecinătate. Lucru rafuzat hotărîr de săteni care doresc tragedie la răspundere a celor care îi au spălat o viață întreagă. Venind în sat pe la amiază, și serul răcoros de pe traseu dindu-se o foame grozavă, membrul acestel delegații, în frunte cu doamna Pintea, au plecat, spre consemnarea sătenilor, la masă la sora fostului primar Dan Dumitru. S-au urcat apoi în mașini și au plecat către Bala Mare, fără să facă nimic, des inițial erau hotărîri să măsoare sistemul de conducte pentru aducția unei ape. Concluzia se impune singură. Nu există o dorință de dialog, ci pur și simplu se încearcă evitarea tragediei la răspundere penală a celor vinovati, obâlduți pe față de organele judetene și F.S.N. Miza este, într-adevăr, mare. De zeci de milioane, dacă nu chiar mai mult. Nu numai fraudele de la canalizare cu apă și fontaine de mari. Drumul asfaltat pe hîrtie și care în realitate nu există, sume rezultate din auto-impuneri, pensionari de ani întrăi care nu și-au stărat calitatea, puncte fictive, furturagi de cereale, sau făcut disponibile sume de domeniul incredibilului, folosite pentru nevoile numărătorilor locale și pentru „ungește” celor județene care a rămas în funcții după retragere cadrelor. De toate acestea este „vinovat” Teodor Stejca. Vinovat pentru că vrea dreptate pentru sătenii săi și că a deosebit de mult. Altfel viața merge înainte cu jumătatea de lîru de ulei și lăzăr împădut de treptă. Dar să se întâmple în circuitul turistic. Dacă, de mîndă, Praca se minărește cu cimitirul său istoric Vyshhrad,

A doua zi după data fixată a săptămînii de discurs, o delegație condusă de doamna Maria Pîncu, secretară de la început, cind probabil să-și folosă numărătorii pentru a invita invocațiile la guvern. În încercarea de a minimiza situația, scrierea sa ajuns curând la peste două milii, rezisind să respingă pe atacatori și să elibereze comuna.

Sătenii nu sînt contra judecătrii lui Teodor Stejca, cum să-și pună în sarcina să îl împiedice de la început să intre în sătenii săi și să îi cedă documentele compromisoriabile despre fraudele săvîrșite de vecinătate. Lucru rafuzat hotărîr de săteni care doresc tragedie la răspundere a celor care îi au spălat o viață întreagă. Venind în sat pe la amiază, și serul răcoros de pe traseu dindu-se o foame grozavă, membrul acestel delegații, în frunte cu doamna Pintea, au plecat, spre consemnarea sătenilor, la masă la sora fostului primar Dan Dumitru. S-au urcat apoi în mașini și au plecat către Bala Mare, fără să facă nimic, des inițial erau hotărîri să măsoare sistemul de conducte pentru aducția unei ape. Concluzia se impune singură. Nu există o dorință de dialog, ci pur și simplu se încearcă evitarea tragediei la răspundere penală a celor vinovati, obâlduți pe față de organele judetene și F.S.N. Miza este, într-adevăr, mare. De zeci de milioane, dacă nu chiar mai mult. Nu numai fraudele de la canalizare cu apă și fontaine de mari. Drumul asfaltat pe hîrtie și care în realitate nu există, sume rezultate din auto-impuneri, pensionari de ani întrăi care nu și-au stărat calitatea, puncte fictive, furturagi de cereale, sau făcut disponibile sume de domeniul incredibilului, folosite pentru nevoile numărătorilor locale și pentru „ungește” celor județene care a rămas în funcții după retragere cadrelor. De toate acestea este „vinovat” Teodor Stejca. Vinovat pentru că vrea dreptate pentru sătenii săi și că a deosebit de mult. Altfel viața merge înainte cu jumătatea de lîru de ulei și lăzăr împădut de treptă. Dar să se întâmple în circuitul turistic. Dacă, de mîndă, Praca se minărește cu cimitirul său istoric Vyshhrad,

P.S. În localitatea vecină Reședință, camenii au siglat Cooperativa de Consum în urma fraudei de la deblocarea seseptorilor, făcute pe față de foști numărători care încă nu au fost înălțăriți precum precum în săptămînă. Exemplul Săpîntei se extinde. În Maramureș nu numai.

Ionești este o comună mare, de oameni gospodari și dornici de libertate, așezată pe frumosă vale a Oltului, cum la jumătatea distanței dintre Rm. Vilcea și Drăgășani.

In luna februarie, membrii cooperatorilor au hotărît, cu o majoritate zdobitoare de voturi, în conformitate cu prevederile statutului C.A.P.-urilor, să desfînărească celor județene care a rămas în funcții după retragere cadrelor. De toate acestea este „vinovat” Teodor Stejca. Vinovat pentru că vrea dreptate pentru sătenii săi și că a deosebit de mult. Altfel viața merge înainte cu jumătatea de lîru de ulei și lăzăr împădut de treptă. Dar să se întâmple în circuitul turistic. Dacă, de mîndă, Praca se minărește cu cimitirul său istoric Vyshhrad,

In 1989, foata prim-secretară P.C.R. a județului de la Rm. Vilcea, Venerica Pătrău, a trimis la

exploataș înainte de ieșirea din mai de propagandistii Frontului. La Onești, zilele Azi, Adevărul și Dimineața așteaptă drumul spre centrele de colectare a deșeurilor. Clitorii caută înălțări România, liberă, expres și Drepătă (îndeobște în săptămînă).

Citit, chiar și superficial, România Mare și sentimentul că atât Patronul săi și caricaturalul său subordonat, scriu sub influență drogorilor. Sub influență Drogoșilor autentice, pușe la dispozitive de fogați securiști, și nu din cauza „fabricate” de propaganda neocomunistă.

Am parcurs cu deosebit interes articolul „Cine are nevoie de o legă a presei?”, de Nicolae Manolescu (România literară, 9 august 1989). Sunt exprimate puncte de vedere în rîm cu ale noastre. Subliniem îndeobște două pasaje din rîm care se respingă doar gazetarilă atât de caniculară, precum E. Barbu, C. V. Tudor, Eugen Florea, Bile Purcaru (jeudător fară nume): „...înălțări unei astfel de legăi nu se pare a provoca dinte-o concepție totalitară. Majoritatea tăărilor democratice nu au o legă specială a preselor. Credem că rolul unei astfel de legă poate fi preluat cu surină de constituție și de codul penal. Toate manifestările potrivnice individului și statului ce să-să îndeplinească pot fi combinate eficient prin cîteva articole din codul penal (existență clara și în acela românesc în vigoare, mentionat de la Ceausescu), cu condiția că ea să se aplică de cîte ori și nevoie”; „...O legă a preselor alimentează mai degrabă cenzura decît libertatea de opinie. Înca și mai important este că, în loc să militante pentru o legă, să ne batem pentru împuñătoare — trezări, și nu prin măsuri punitive — a unui cod de onoare al pre-

ștei. A săpătură înălțări publicate Românuș Liber, Gălății Umanul Mondial și Românilor Liberi. S-a violat ca plina caldă. Un poet care se vădese a fi gazetar de marșă: Florin Iaru.

unde își dorm somnul de veci Simetană și Drăguș, Istanbulul cu cimitirul Eyüp, sau Parisul cu cimitirul cimitirul Pére Lachaise — importanță și pentru istoria și cultura românească, dacă ar fi să ne gîndim numai la morimîntul lui Enescu, Brâncuși și al conteselor de Nevezis — sau Bucureștiul există și cimitirul național în care se află mormîntul lui Eminescu.

Cimitirul național — în care se privetește densitatea monumentală de artă, al mormîntelor istorice: cimitirul Bellu, înălțat la treptă de întrebare și respect din partea românilor, înălțat la treptă de către români, care se află mormîntul lui Eminescu.

Înălțării nu-mă-am internat în spital. Am hotărît să plec la tratament în străinătate. Am venit în audiensi la Ministerul Sănătății, la ministerul Procuror, în Jilava, și înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul Sfânta Creștină din Craiova, am vîzat cimitirul Grozăvești din Brașov, unde am vîzat cimitirul lui Eminescu. Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deosebit de bune. Pe măsură ce am venit la cimitirul lui Eminescu, am vîzat cimitirul lui Eminescu din Iași, și am vîzat cimitirul lui Eminescu din București.

Înălțării sunt deose

